

ZAŁĄCZNIK

do Uchwały Nr XVIII/164/07

Rady Miejskiej w Kamięńsku

z dnia 27 grudnia 2007 r.

GMINNY PROGRAM
PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII
NA LATA 2008-2012

Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2008-2012 został opracowany w oparciu o ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r., Nr 179, poz. 1485), która weszła w życie dnia 04 października 2005r.

Akt ten stanowi, iż zadania z zakresu działania narkomanii realizują organy administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego w zakresie określonym w ustawie. Zgodnie z art. 10 ust. 1 przeciwdziałanie narkomanii należy do zadań własnych gminy i obejmuje:

- 1) zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej, i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonym uzależnieniem;
- 2) udzielenie rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej;
- 3) prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo – rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach wychowawczych i socjoterapeutycznych;
- 4) wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, służących rozwiązywaniu problemów narkomanii;
- 5) pomoc społeczną osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętym ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego.

Gminny program jest integralną częścią Gminnej Strategii Integracji i Polityki Społecznej, a kierunki działań są zgodne z Krajowym Programem Przeciwdziałania Narkomanii. Program opiera się na inspirowaniu i współdziałaniu różnych podmiotów aktywnych na obszarze uzależnień.

Diagnoza problemu

Diagnoza lokalna problemu uzależnienia od narkotyków została dokonana w oparciu o badanie ankietowe przeprowadzone wśród gimnazjalistów, licealistów i dorosłych, informacje uzyskane z Komisariatu Policji w Kamieńsku oraz rozeznania środowiskowe pracowników socjalnych Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Kamieńsku.

Na przestrzeni ostatnich 3 lat na terenie gminy policja prowadziła trzy postępowania: ujawniono uprawę konopi w piwnicy oraz zatrzymano dwie osoby, które posiadały i rozprowadzały tabletki ekstazy w miejscowej dyskotecie. Policja ciągle otrzymuje sygnały od mieszkańców o handlu narkotykami w miejscowej dyskotecie.

Z diagnozy środowisk objętych pomocą społeczną wg stanu na rok 2006 wynika, że problem narkomanii nie występuje.

Z badania ankietowego dotyczącego znajomości narkotyków i ich używania przeprowadzonego wśród gimnazjalistów, licealistów i dorosłych w maju 2007 r. wynika, że:

- 14,72% ankietowanych uczniów gimnazjum miało kontakt z narkotykami przy czym większość tylko raz w życiu,
- wśród miejsc gdzie można kupić narkotyki najczęściej wymieniane są: dyskoteka, ulica, park i szkoła
- 64,8% ankietowanej młodzieży zna jedno lub kilka miejsc gdzie można kupić narkotyki,
- 30,4% ankietowanych uczniów zna osobę zażywającą narkotyki,
- blisko 18,4% gimnazjalistów przyznało, że proponowano im kupienie narkotyków,
- blisko 28% gimnazjalistów i 37% licealistów brało udział w imprezie gdzie były zażywane narkotyki,
- wśród najczęstszych przyczyn sięgania po narkotyki młodzież wymienia: chęć dobrej zabawy, ciekawość, próbę ucieczki od problemów,
- zdaniem 29% gimnazjalistów i 39% licealistów dostęp do narkotyków jest bardzo łatwy,
- wśród osób dorosłych biorących udział w badaniach tylko 5% przyznało się do zażywania narkotyków incydentalnie,
- blisko 86% osób, które zażywały bądź zażywają narkotyki robiły (robią) to najczęściej na dyskotecce, w klubie lub u znajomych,
- blisko 39% respondentów zna miejsca, osoby lub może się dowiedzieć, gdzie można kupić narkotyki,
- ponad 18% dorosłych zna osobę zażywającą narkotyki,
- ponad 10% respondentów odpowiedziało, że w ciągu ostatniego półrocza proponowano im kupienie narkotyków lub częstowano ich narkotykami. Najczęściej propozycje składali dealerzy (40%), a także osoby przygodne, ledwo znane (20%) oraz bliscy koledzy (20%).

Z posiadanych informacji wynika, że narkomania na terenie gminy nie jest tak uwidocznioma i powszechna jak w innych większych aglomeracjach miejskich. Niewątpliwym „miejscem wysokiego ryzyka” jest miejscowa dyskoteka.

Cele programu

Celem głównym programu jest zmniejszenie częstotliwości sięgania po narkotyki przez mieszkańców naszej gminy.

Cele szczegółowe Programu są zgodne z kierunkami działań określonymi w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii.

- 1) Podniesienie poziomu wiedzy społeczeństwa na temat problemów związanych z używaniem środków psychoaktywnych i możliwości zapobiegania zjawisku.
- 2) Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii pomocy psychospołecznej i prawnej oraz prowadzenie działalności informacyjnej.
- 3) Organizowanie i prowadzenie na terenie placówek oświatowych programów profilaktycznych dla dzieci i młodzieży z udziałem grup rodzicielskich, promowanie zdrowego stylu życia, prowadzenie programów edukacyjnych, konkursów, olimpiad.
- 4) Doskonalenie grup zawodowych zaangażowanych w problematykę narkomanii poprzez

organizację szkoleń, wymianę doświadczeń; zwiększenie ilości kompetentnych realizatorów programów profilaktycznych.

5) Ułatwienie osobom uzależnionym i ich rodzinom korzystania z różnych form pomocy społecznej, wspieranie zatrudnienia socjalnego.

6) Wspomaganie działalności instytucji, stowarzyszeń i osób fizycznych związanej z przeciwdziałaniem narkomanii.

Zadania w zakresie profilaktyki i edukacji dotyczącej i problematyki narkomanii

1. Podniesienie poziomu wiedzy społeczeństwa na temat problemów związanych z używaniem środków psychoaktywnych i możliwości zapobieganiu temu zjawisku.

Skuteczna profilaktyka, to profilaktyka systemowa, długoterminowa. Musi dotyczyć wszystkich obszarów, w których funkcjonują młodzi ludzie i tam być realizowana.

1) Szkoła

a) Cykliczne spotkania nastawione na rozwijanie osobowości młodego człowieka w kierunku nabywania umiejętności radzenia sobie z problemami i presją otoczenia.

b) Prowadzenie zajęć edukacyjnych zwiększających wiedzę na temat środków odurzających, negatywnych skutków zdrowotnych i społecznych używania substancji psychoaktywnych, mechanizmów i przyczyn powstawania uzależnień, kar za przestępstwa związane z narkotykami.

c) Realizacja profilaktyki trójwymiarowej tj. skierowanej jednocześnie do dzieci/młodzieży, nauczycieli i rodziców.

2) Dom rodzinny

a) Edukacja rodziców i opiekunów poprzez zajęcia dotyczące środków odurzających (wczesne rozpoznawanie sygnałów zagrożenia narkomanią, kwestie związane ze wstydem przed przyznaniem się do problemu, informowanie o szkodliwości substancji psychoaktywnych, zagadnienia związane z karami za przestępstwa związane z narkotykami, warsztaty na temat skutecznej komunikacji rodzic-dziecko)-współorganizowanie wywiadówek szkolnych i zebrań rodziców.

b) Omawianie z rodzicami i opiekunami kwestii związanych z problemami okresu dojrzewania, uświadamianie zagrożeń współczesnego świata i odmienności dzisiejszych nastolatków.

c) Udostępnianie rodzicom i opiekunom materiałów pomocniczych (broszur, ulotek, adresów i telefonów placówek, w których można uzyskać pomoc).

3) Środowisko zewnętrzne

a) Promocja zdrowego stylu życia poprzez organizowanie zajęć o charakterze rozwojowym będących alternatywą dla używania środków odurzających (kluby sportowe, kółka zainteresowań, świetlice wiejskie, itp.).

b) Poszukiwanie i wspieranie pozytywnych liderów młodzieżowych (spotkania z młodzieżą w celu wyszukiwania i wspieranie obecnych liderów, poszukiwanie nowych, dobrych wzorców i zachęcanie do pozytywnego przewodnictwa).

c) Kampania społeczno – edukacyjna realizowana w całym środowisku lokalnym poprzez:

- Opracowywanie i upowszechnianie materiałów informacyjno-edukacyjnych z zakresu promocji zdrowia i profilaktyki narkomanii.
- Współpraca z mediami w zakresie upowszechnienia wiedzy na temat narkomanii i związanych z nią problemów poprzez publikowanie w prasie lub przekazywanie w lokalnej telewizji informacji o tych zagadnieniach:
 - wykaz osób i placówek zajmujących się uzależnieniami,
 - wywiady ze specjalistami działającymi na tym polu, a także z byłymi narkomanami,
 - relacje z pozytywnych przedsięwzięć podejmowanych w ramach promocji zdrowego stylu życia, ukazywanie dobrych wzorców,
 - informowanie o szkodliwości substancji psychoaktywnych.
- d) Łatwy dostęp do materiałów informacyjnych poprzez ulokowanie ich w instytucjach, szkołach, ośrodkach zdrowia, punkcie konsultacyjnym, poradniach (ulotki, broszury, wykaz osób i instytucji, które udzielają pomocy).

Wskaźniki:

- 1) Podwyższenie wieku inicjacji narkotykowej.
- 2) Zmniejszenie ilości dzieci i młodzieży eksperymentującej z narkotykami.
- 3) Liczba szkół oraz innych placówek systemu oświaty realizujących programy profilaktyki narkotykowej.
- 4) Liczba programów profilaktycznych realizowanych przez szkoły i inne placówki edukacyjne.
- 5) Liczba dzieci i młodzieży objętych działaniami profilaktycznymi.
- 6) Liczba szkoleń, spotkań, prelekcji dla rodziców i opiekunów w tematyce problemu zażywania substancji psychoaktywnych przez młodzież.
- 7) Oferta klubów sportowych, liczba zajęć pozalekcyjnych, liczba boisk do gry w piłkę.
- 8) Liczba liderów młodzieżowych pozyskanych dla realizacji programu.
- 9) Liczba i nakład materiałów informacyjno - edukacyjnych z zakresu promocji zdrowia i profilaktyki narkomanii.
- 10) Liczba komunikatów/informacji przekazanych do mediów.

2. Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii pomocy psychospołecznej i prawnej oraz prowadzenie działalności informacyjnej.

- 1) Poszerzenie działalności Punktu informacyjno-konsultacyjnego dla osób uzależnionych o tematykę narkomanii (1x w m-cu x 3 godz.) – Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej, GKRPA
- 2) Współpraca z Punktem Poradnictwa Rodzinnego w zakresie doradztwa prawnego - w Radomsku, MOPS
- 3) Opracowanie Informatora „Gdzie szukać pomocy” - GKRPA - Koszt materiałów
- 4) Zakup ulotek, broszur informacyjno – edukacyjnych - Placówki oświatowe, MOPS
- 5) Dokonywanie przez pracowników socjalnych diagnozy sytuacji w rodzinach dotkniętych lub zagrożonych problemem narkomanii i udzielanie wsparcia tym rodzinom – MOPS

Wskaźniki:

- 1) działalność punktu informacyjno-konsultacyjnego
- 2) ilość środków wydatkowanych na zakup materiałów informacyjnych,
- 3) ilość środowisk rozeznaczonych przez pracowników socjalnych MGOPS w ramach przeprowadzonej diagnozy,

3. Promowanie zdrowego stylu życia, prowadzenie programów edukacyjnych, konkursów, olimpiad, itp.

- a) Kreowanie pozytywnego styl życia poprzez m.in. organizację pozaszkolnych zajęć, imprez szkolnych, sportowych, międzyszkolnych, udostępnienie młodzieży sal gimnastycznych itp., co stanowi alternatywę dla zażywania substancji psychoaktywnych.
- b) Organizacja wspólnych imprez dla dzieci, młodzieży i rodziców.

Wskaźniki:

- 1) Liczba pozaszkolnych zajęć, imprez szkolnych, sportowych, międzyszkolnych, będących alternatywą dla zażywania substancji psychoaktywnych.
- 2) Liczba imprez rodzinnych.

4) Doskonalenie grup zawodowych zaangażowanych w problematykę narkomanii poprzez organizację szkoleń, wymianę doświadczeń; zwiększenie ilości kompetentnych realizatorów programów profilaktycznych.

- a) Prowadzenie szkoleń dla grup zawodowych mających kontakt z młodzieżą (nauczyciele, pedagodzy, psycholodzy, katecheci, policja, straż miejska, kuratorzy społeczni i zawodowi, personel medyczny, księża, pracownicy socjalni).
- b) Przeszkolenie Rad Pedagogicznych na poziomie szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych w zakresie metody wczesnej interwencji wobec uczniów sięgających po środki psychoaktywne.

Wskaźniki:

- 1) Liczba szkoleń i przeszkolonych osób z grup zawodowych mających kontakt z młodzieżą.

Spodziewane efekty realizacji programu

Prowadzenie różnorodnych działań ma na celu:

- a. zwiększenie świadomości społecznej,
- b. zapewnienie edukacji,
- c. budowanie wsparcia dla działań na rzecz zdrowia publicznego, mając na uwadze szkody wywołane przez narkotyki.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
w Kamieńsku

Jan Bartoszewski